

DOWN

AUSTRALISKA NYA ZEELÄNDSKA VÄNSKAPSFÖRENINGEN ☆ WWW.AUSTRALIEN-NYAZEELAND.SE

UNDER

NR 2 / 2017

MIDNIGHT OIL *tillbaka på vägarna*

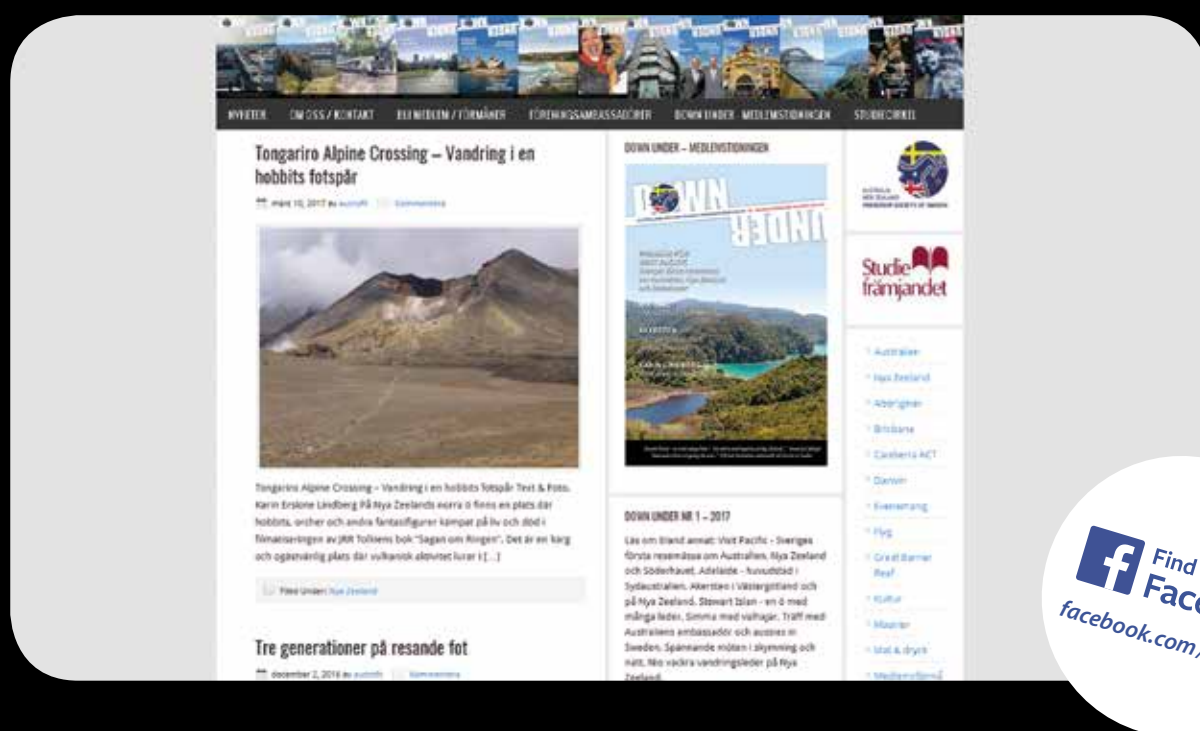
STOP OVER:
**BORA BORA &
SINGAPORE**

*Skolglimtar från Australien / Tasmanien - Mer än en naturupplevelse / Skolgång långt hemifrån
Borta men hemma - 40 dagar / Dampier Peninsula, Cape Leveque*

Besök VÄNSKAPSFÖRENINGENS HEMSIDA

På hemsidan hittar du senaste nytt om evenemang, nyheter, medlemsförmåner och tips. Du kan läsa artiklar, reseskildringar och få information om working holiday, visum mm.

WWW.AUSTRALIEN-NYAZEELAND.SE

Bli medlem

I AUSTRALISKA NYA ZEELÄNDSKA
VÄNSKAPSFÖRENINGEN

Medlemsavgift 200:- kalenderår. Förutom vår medlemstidning erhåller du en mängd rabatter hos företag och föreningar som vi samarbetar med. Att bli medlem utvecklar och lönar sig! Inbetalning till PlusGiro konto 54 81 31-2. Uppge namn, ev. medlemsnummer och e-postadress.

I det här numret av Down Under får vi bland annat möta familjen Akersten som besöker barn och barnbarn i Australien, vi får följa med i vardagen och även besöka barnens skola. Vår ordförande Erwin tar oss med till Tasmanien. Det har efterfrågats tips på stopp över artiklar då resan till Australien eller Nya Zeeland är lång. I det här numret kan ni läsa om Singapore som är ett vanligt stopp på väg till Australien och Bora Bora om ni flyger till Nya Zeeland via USA. För egen del har jag bokat biljetter till Midnight Oils konsert i Oslo den 27 juni och förhandlar just nu om en intervju med bandet. På Sveriges nationaldag kommer Xavier Rudd till KB i Malmö, något jag ser fram emot och som ni kan läsa om i nästa nummer. Följ oss gärna på Facebook och via vår hemsida så att ni är uppdaterade gällande evenemang med mera som vi är med och arrangerar eller deltar i. Jag önskar alla medlemmar en trevlig semester och på återseende i höst, eller kanske på något evenemang i sommar.

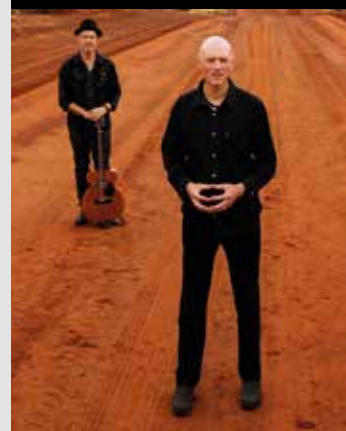

Lars Wallin
Chefredaktör

Tasmanien – Mer än en naturupplevelse 6

Midnight Oil 18

Stop Over: Bora Bora 8

INNEHÅLL

- 4 ORDFÖRANDEN HAR ORDET
- 5 SKOLGLIMTAR FRÅN AUSTRALIEN
- 10 STOP OVER: SINGAPORE
- 11 SKOLGÅNG LÅNGT HEMIFRÅN
- 12 BORTA MEN HEMMA – 40 DAGAR
- DAMPIER PENINSULA, CAPE LEVEQUE 14
- NYHETER 16
- AUSTRALIAN EVENTS 17
- BLI MEDLEM 19

DOWN UNDER
c/o Erwin Apitzsch
Nordmannavägen 4
224 75 Lund

ISSN 2001-1121

www.australien-nyazeeland.se

REDAKTION

Chefredaktör: Lars Wallin
lars.wallin@australien-nyazeeland.se
+46 73 7544 020

Ansvarig utgivare: Erwin Apitzsch
erwin.apitzsch@australien-nyazeeland.se
+46 70 8144 865

Annonsering: Tomas Eisner
tomas.eisner@australien-nyazeeland.se
+46 8 458 05 57

Layout: Elisa Heleä

Framsida: Midnight Oil
Foto: Oliver Eclipse

Redaktionen delar ej nödvändigtvis åsikter som framförs i artiklar.

ORDFÖRANDEN

Erwin Apitzsch har ordet

När Australien och Nya Zeeland förekommer i media handlar det ofta om djur, natur och extrema väderförhållanden. Mer om det senare. När det gäller rankningar av olika slag återfinns ofta våra destinationsländer och de nordiska länderna på tio-i-topp-listan. Således rankas Norge som det lyckligaste landet i världen 2017 av FN, följt av Danmark och Island och med Finland på femte och Sverige på nionde plats, omgivet av Nya Zeeland på plats åtta och Australien på plats tio. Rankingen baseras på sex kriterier: hälsotillståndet, frihet, generositet, socialt stöd, bruttonationalprodukten och frånvaron av korruption. Syftet med rankingen är att bidra med fakta så att politiker, affärsvärlden och samhället i stort kan finna vägar till bättre välbefinnande i sina länder.

I en annan ranking har Academic Ranking of World Universities eller Shanghai Ranking som den oftast kallas, rankat de 50 bästa universiteterna och institutionerna när det gäller idrottsvetenskap. Av dessa finns hela 11 universitet i Australien med Deakin University på första plats och University of Queensland på femte plats. Andra länder med framgångsrika idrottsuniversitet är Kanada (10), USA och Storbritannien (6). Tyvärr lyser de nordiska länderna med sin frånvaro. Från idrottsfronten kan också noteras att Englands tidigare förbundskapten i fotboll, Roy Hodgson, blir konsult för det australiska ligalaget Melbourne City. Roy Hodgson har även tränat Halmstad BK, Malmö FF och Örebro SK under sin sejour i Sverige. Till sist kan nämnas att den australiska häcklöperskan Sally Pearson, som var guldmedaljör i VM 2011 och ett år senare blev olympisk mästare i London, är tillbaka efter långvariga skadeproblem. Hon vann 100 meter häck i australiska mästerskapen i Sydney på 12,53 sekunder och siktar på VM i London senare i år.

Alla tiders biorekord i Nya Zeeland. "Hunt for the wilderpeople" var enligt Empire, en av världens största filmtidningar, förra årets bästa film. Ricky, en föräldralös maorisk 13-åring, hamnar hos en familj på den nyskeeländska landsbygden och råkar ut för en tragisk händelse. Det leder till att han flyr ut i bushen med sin fosterfar, vilket leder till att de jagas av alla, inte minst barnavårdsmyndigheten. Kärnan i filmen utgörs av interaktionen mellan Ricky och hans buttrade fosterpappa och pojakens längtan efter en familj. Tyvärr visas den inte på svenska biografier, men är tillgänglig på dvd.

Den nyskeeländska humlesorten nelson sauvin efterfrågas av ölkännare i hela världen. Försäljningen av hantverksöl från Nya Zeeland har ökat lavinartat de senaste tre åren. Det finns idag 168 småbryggerier på både Nord- och Sydön som står för 15 procent av landets totala produktion. Efterfrågan på ölet från Nya Zeeland är stort. Exporten går till femtio länder med Australien som den största kunden. År 2000 lanserades en ny distinkt humlesort, som odlas runt staden Nelson på den norra delen av Sydön. Humlans aromatiska karaktär påminner starkt om druvan sauvignon och fick därför namnet nelson sauvin.

I slutet av mars drabbades Queensland av cyklonen Debbie med byvindar på upp till 73 meter per sekund. Tack vare att boende evakuerades och skolor stängdes rapporterades endast ett fåtal människoskador. De materiella skadorna var desto större. Träd har dragits upp med rötterna, båtar har spolats upp på land, hustak har flugit iväg och 63 000 hushåll och företag saknade el. Skördar till ett uppskattat värde på sju miljarder kronor har gått till spillo. Vägar har stängts av och samhällen har blivit isolerade. Det ihållande regnet i kölvattnet av cyklonen Debbie medförde omfattande översvämningar och jordskred i norra Nya Zeeland och att tusentals människor evakuerades.

Från djurens värld kan noteras att en tio månader gammal hund, som skulle tränas för att upptäcka sprängmedel på flygplatser, förorsakade att 16 flygplan inte kunde lyfta från Aucklands flygplats. Anledningen var att hunden sprang lös på landningsbanorna och till slut sköts ihjäl av polisen. En 18-åring yngling i nordöstra Australien angreps av en krokodil då han simmade i en flod. Krokodilen högg tag i hans vänstra arm, men han lyckades rädda sig genom att ge krokodilen en rejäl smäll med höger knytnäve. Och så en händelse som jag inte vet hur den slutade. Tre unga koalor stals från ett hus i Brisbane, där de vårdades av en skötare, och behöver extra mat och medicin för att överleva och skulle troligtvis inte klara sig om de släpptes ut i naturen. Låt oss hoppas att de överlevde.

Sommaren är i antågande i Sverige och det innebär att planeringen för sommaren i Oceanien ett halvår senare bör starta för att få de bästa priserna på flyg och hotell. Och så innebär planeringen en njutning i sig. Må så gott i sommar! ★

SKOLGLIMTAR FRÅN AUSTRALIEN

Text: Per-Anders Akersten, Foto: Beata och Per-Anders Akersten, Stina Heath

Skolan är ofta i fokus i den allmänna debatten. Så är det i Sverige men också i Australien. Eftersom min fru Beata och jag har barnbarn i skolåldern i såväl Sverige som Australien, vill vi gärna hålla oss informerade och följer med intresse barnbarnens skolgång. När första barnbarnet började skolan höll vi nästan andan. Denna lilla femåring, redan i skolan! Ja, det är vanligt att man börjar år 0, eller Kindergarten (K), när man fyllt fem men det är tillåtet att vänta ytterligare ett år.

Gunnedah är den närmaste staden, ett antal kilometer bort. Skolbuss, så klart, med barn i många olika åldrar. Alla olika, men ändå lika. Alla i skoluniform, klänning för flickorna, skjorta och byxor för pojkarna (Jack), rejäla skor för alla. Och så hatten, den bredbrättade röda hatten, som skyddar mot solen men som också ger en elegant touch åt bäraren (Ellen). Får inte glömmas!

Gunnedah är centralort i området Gunnedah Shire, som har cirka 13 000 invånare. För barn i årskurserna K–6 finns två public schools och två skolor med konfessionell bakgrund och för årskurserna 7–12 finns två high schools. Dessutom finns i Gunnedah Shire flera byskolor K–6. Många skolor, som därför inte är jättestora, utan litet mera lagom.

Skolbyggnader i Australien liknar mycket svenska skolbyggnader. En intressant detalj är staketet. Skolområdet är inte allmän plats, utan vill man komma in där får man se till att ha en giltig anledning när man anmäler sig. Föräldrarna lämnar vid grinden men det finns många tillfällen då föräldrarna är välkomna. Det är inte ovanligt att föräldrar medverkar som hjälplärare i klasserna, stöttar elever som har kört fast och bättrar på vuxennärvaron. Visst kan det hända att ljudnivån är hög i klassrummet ibland men när Mister Humphreys, till exempel, säger till, blir det tyst. Just det, inte Du, utan Mister, Miss eller Missis! Här ska läraren respekteras och eleverna ska också lära sig att respektera varandra, även om det ibland kan vara svårt och små skärmytslingar kan uppstå.

Givetvis har eleverna raster under dagen och på skolgården, eller i skolparken, finns många möjligheter till olika aktiviteter. Vissa dagar är den vanliga skoluniformen utbytt mot mer springvänlig klädsel och då kan det bli speciella arrangemang, såsom vattenrutschkana på vattnade presenningar och annat. På lunchrasten ska man också hinna med skolmaten, som i många fall har förberetts av föräldrarna kvällen innan och tagits med i en liten matbox. Där finns ofta smörgåsar, frukt, något att dricka och kanske något lite extra gott. Har man inte med sig någon egen

skollunch finns det faktiskt möjlighet att för några dollar köpa sig en pizabait eller annat i skolans kiosk, kantin!

Det är inte fel att utmärka sig. I skolan och även på fritiden förekommer en hel del tävlingar och utmärkelser kan delas ut. Goda skolprestationer uppmärksammas och i skolans tidning kan man då komma in med foto och allt. Från första skolåret får man vana i att uppträda och "show and tell" är inte alls skrämmande för den som ska berätta och visa något intressant. Detta har man nytta av även utanför skolan. Från Wales har man tagit till sig festivalen Eisteddfod, där barn och ungdomar deltar, i eller utom tävlan, i många olika aktiviteter – sång, musik, dans, uppläsning. Då är många barn och vuxna mycket engagerade och det är fullt ös på många ställen.

Festivalen Eisteddfod är inte det enda tillfället då föräldrar och barn arbetar tillsammans. Många föräldrar lägger mycket tid och andra resurser på att samla in pengar till skolans aktiviteter, till utrustning och lokaler. "Vår" skola, för årskurserna K–6, har en mycket bra samlingslokal, som har möjliggjorts genom insamling av medel på frivillig väg, exempelvis via marknader och andra evenemang. Den samlingslokalen blir mer än fylld när det är dags för avslutning före det kombinerade jul- och sommarlovet. Som tur är har den tre väggar och en stor uteplats under tak. Där ryms många elever, syskon, föräldrar och far-/morföräldrar. Skolans musikkår spelar, de olika klasserna uppträder mer eller mindre kostymrade och många elever får välförtjänta utmärkelser. Det är en otvungen samvaro, och elever, släktingar och lärare har många tillfällen att mötas och diskutera skolfrågor, cricket, väder, matrecept och annat.

När barnen börjar klättra uppåt i klasserna tappas en del av den otvungna gemenskapen. Skolbyggnaderna kanske inte har riktigt den möjligheten att samla stora mängder elever och närstående, utan det blir ett begränsat urval vid avslutningsceremonierna. Det blir litet högtidligare men inte mindre glädjefullt för det. När sedan skoltiden närmar sig sitt slut, när det är dags för de sista dagarna i årskurs 12, då är det riktigt allvar. Ja, allvaret har nog funnits där de sista två åren, då en massa olika prov för Higher School Certificate (HSC) har avlöst varandra.

Nu har vi följt vårt första barnbarn genom alla de tretton årskurserna och de övriga fyra, två i Sverige och två i Australien kämpar på, något eller några år till. Efter det blir det lika intressant med de eventuella postgymnasiala studier som kan bli aktuella, eller det yrkesliv som ligger framför dem. Vi har mycket att se fram emot, mor- och farföräldrar som vi är. ★

TASMANIEN

- Mer än en naturupplevelse

Text: Erwin Apitzsch - Foto: Cecilia och Erwin Apitzsch

Efter några dagars vistelse i Adelaide var det dags att ta flyget till Melbourne (1.15 timmar) och därifrån med ett propellerplan till Launceston (1.15 timmar) på norra Tasmanien. Där landade vi på eftermiddagen den 22 december. Vi hade alltså kommit till en ny delstat i Australien och det innebar kontroll av bagaget. Delstaterna i Australien har nämligen stor självständighet, vilket bekräftades av en kollega som var tvungen att köra upp på nytt för att hans körkort skulle gälla, då han fick jobb i en annan delstat. Vi hyrde en manuellt växlad Kia och det kändes mycket ovant att sköta växeln med vänster hand. Näväl, de 16 kilometrarna norrut till Launceston Backpackers gick bra och efter incheckningen tog vi en vända på stan, en riktig vildavästernstad med krogslagsmål och raggarråk, åt mat på en restaurang och intog därefter sängläge.

Dagen därpå gav vi oss iväg till The Cataract Gorge längs Tamar River, som startade bara 10 minuters promenad från vandrarhemmet. En jättefin vandringsled som erbjuder världens längsta linbana för en person och rogvande utsikt över ravinen och klipporna. Efter ett tag kom vi, helt oväntat, fram till ett grönområde med en simbassäng och restaurang. Vi passade på att sola en stund och fortsatte sedan till utsiktspunkten vid Sentinel, där vi vände och gick tillbaka. Om man vill njuta av utsikten utan att behöva gå, kan man boka en kryssningstur på Tamar River, men då kommer man inte så långt in i ravinen. Lunch intogs i parken innan vi satte oss i bilen för färden sydöst till Swansea. Efter 156 kilometer var vi framme vid Swansea Motor Inn. Vi tittade på rummet och bestämde oss genast för att stanna två nätter. Vi bodde på andra våningen med en underbar utsikt över havet.

På julaftonens morgon startade vi resan till Freycinet National Park (60 km), som har fått sitt namn efter den franske upptäcktsresanden Louis de Freycinet och grundades 1916. Vi stannade till vid Friendly Beaches och

betalade 24 AUD för inträdet till nationalparken. En känguru och fin utsikt var behållningen. Några renhållningsarbetare berättade att vi skulle fortsätta 20 km till för att komma till Visitor's Center. Vi körde till parkeringen Wineglass Bay Carpark för att starta den 11 kilometer långa sträckan Wineglass Bay Track-Peninsula Track-Hazards Beach-Hazards Beach Track. Terrängen var mycket växlande, stenig, brant uppför och nedför, sand och vanligt skogsunderlag. Vid Wineglass Bay Lookout var det väldigt många människor, medan vi på Peninsula Track var nästan ensamma. Paus vid Hazards Beach, en kilometerlång härlig, men öde strand. Wineglass Bay har rankats som en av världens tio bästa stränder. Rundvandringen tog fyra timmar. Tillbaka på hotellet konstaterade vi att det inte var mycket som påminde om julafton och istället för julskinka och lutfisk, intog vi te och ostbricka på rummet.

Juldagen inleddes med strålande solsen och frukost på balkongen. Sedan startade vi resan söderut och kom till Orford 50 minuter senare (50 km). Parkerade bilen vid Millingtons Beach och passade på att solbada, vilket kändes som ett välkommet och efterlängtat avbrott från vintern och mörkret i Sverige. Stranden var jättefin och vi var i princip ensamma.

Efter några timmar fortsatte vi söderut, trodde vi, men vägen hade inga vita markeringar och övergick plötsligt i grus. Vi fortsatte på tvättbrädsunderlag i några kilometer innan vi bestämde oss för att vända. Det var klokt, för när vi kom tillbaka till Orford, efter 30 km i onödan, visade det sig att Highway 1 till Hobart svängde till höger vid infarten till Swansea. Kuperad och krokig väg fram till 16 km utanför Hobart, där vi kom upp på motorvägen, som ledde oss till Hobart Tower Motel (158 km) i utkanten av staden. Allt var mycket öde på Christmas Day, som är den viktigaste helgdagen. Vi letade länge efter en öppen restaurang och fann till slut en indisk restaurang, där vi intog middagsmålet.

Annandag Jul begav vi oss ut på en upptäcktfärd i Hobart. Vi gick längs huvudgatan Elizabeth Street och idag var det liv och rörelse i stan jämfört med det öde intryck den gav igår. Några regndroppar följdes av ett kortvarigt regn. Vi tog en kopp kaffe på Customs House Hotels uteservering med infraröd värme. Fortsatte till Battery Point och Salamanca Market och vidare till Botanical Garden, innan vi gick på en rundvandring bland träd, som kan bli flera tusen år gamla. Via en skogsstig tog vi oss tillbaka till motellet. Efter några timmars vila och en motionsrunda, var det dags för middag på en italiensk restaurang i city.

Nästa dag startade vi vår resa till Port Arthur (92 km), en av Tasmaniens mest besökta platser. Denna näst intill rymningssäkra straffkoloni från 1833, för deporterade brittiska straffångar, fick snabbt ett rykte om sig att vara ett helvete på jorden. Hit skickades hundratals av de mest besvärliga fångarna. Totalt kom 13 000 fångar att avtjäna sina straff här, vissa med diskutabla brott i sina register. I värsta fall räckte det med att stjäla en småsak för att bli utvisad och slängd ombord på ett skepp för att tillbringa månader ombord innan Australien nåddes. Port Arthur var mellan 1840-50 självförsörjande och fångarna tillverkade båtar, skepp, kläder, skor, tegelstenar, möbler, det odlades även grönsaker och trädgårdar anlades. Därefter avtog fångtransporterna och mindre arbetskraft kom in. År 1877 stängdes verksamheten och man bytte namnet till Carnarvon, för att associeras mindre med de grymheter det stått för. År 1927 återtog dock namnet Port Arthur och nu har platsen blivit en vallfärdsort för australiensarna genom sin historia och länk till förfäder. De deporterade fångarna som frigavs bosatte sig på ön och de flesta människor på Tasmanien har således fångar som förfäder. Tillsammans med tusentals andra människor besökte vi Port Arthur Historic Site, som omfattade en guidad tur på 40 minuter och en båtresa på 20 minuter. Ganska blåsigt och växlande molnighet. Avslutade besöket med en jättefin vy över området från Scorpion Outlook.

Den sjätte dagen var det dags att vända norrut igen. Mulen morgon och sedan hade vi regn till dess vi anlände i St Helens (265 km) på östkusten. Smala, kurviga och branta vägar, ibland utan vita linjer, innebar full koncentration hela vägen. St Helens är en riktig sommarturistort. Då regnet hade upphört startade vi en 90 minuters promenad längs stranden söderut. Vi hittade ostron och dristade oss till att smaka den. Den andra dagen i St Helens tog vi bilen till Binalong Bay och vandrade till Skeleton Point.

Den sista dagen på Tasmanien körde vi tillbaka till Launceston på en väg med två bergspassager med smal väg, brant och extremt kurvig. Mycket varierande väder, allt från sol till regn och kraftigt dis med sikt bara ett tiotal meter. Tur att trafiken inte var så intensiv. Det blev några uppehåll och solande under resan innan vi var framme vid flygplatsen. Totalt körde vi 1 090 kilometer, lämnade tillbaka bilen och checkade in på flyget till Melbourne där vi skulle fira nyårsafton. ★

- Delstat i Australien (68 000 kvm)
- Hette ursprungligen Van Diemens land
- Bytte namn till Tasmanien 1856 (upptäckt av Abel Tasman)
- Tillhörde först New South Wales, egen stat 1825 (Australien bildades 1901)
- Ligger 240 km söder om fastlandet
- Avståndet norr-söder är 400 km, väster-öster 350 km
- Cirka 520 000 invånare
- Huvudstad Hobart (210 000 invånare), Australiens näst äldsta stad efter Sydney
- Tasmanien har över 2 000 km vandringsleder och arton nationalparker
- Genomsnittstemperaturen på sommaren är 21° och på vintern 12°
- Launceston (90 000 invånare) är den näst största staden
- Avstånd: Launceston-Hobart (198 km)

**STOP
OVER**

BORA BORA

- en av Söderhavets vackraste öar!

Drömmen om Söderhavet är för vacker för att inte upplevas. Franska Polynesien tillhör precis som namnet avslöjar Frankrike och många av flygresorna avgår därför från Charles De Gaulle i Paris med mellanlandning i Los Angeles. Väljer ni Air Tahiti Nui så infinner sig känslan direkt av att vara på väg till Söderhavet. Flygpersonalen bär traditionella tahitiska kläder inklusive den obligatoriska blomman bakom örat.

På den lilla flygplatsen Faa'a International Airport i Papeete, huvudorten på Tahiti, finns förutom turistshop och servering även bankomat och växlingskontor där man kan få tag i den lokala valutan polynesiska franc (XPF). Efter mellanlandning på Tahiti tar Air Tahiti Nui er vidare till slutdestinationen.

Bora Bora med sina många berömda bungalows, belägna på pålar ovan vattnet, har blivit något av en favoritplats för både kungligheter och kändisar att semestra på. Sveriges prins Daniel och prinsessan Victoria firade delar av sin smekmånad just här. Utsikten när man flyger in över Bora Bora är magnifik och nästan överkligt vacker. Långt därnere och mitt i havet, likt ett naturens fort, ligger hon med sitt skyddande korallrev och kristallklara vatten. Huvudöns välkända klippformation reser sig dramatiskt mot molnen kantad av sandstränder, vikar och tropiska grönska.

Efter att ha landat på den lilla flygplatsen på Motu Mute väntar transport med båt antingen till huvudön eller någon motu (småö) innanför revet. Vattnet är så klart att det nästan ser ut som om båtarna svävar fram i lagunen. I över 40 år har turister rest till Bora Bora för att uppleva de ytterst smakfulla och exklusiva semesteranläggningarna som till det yttre är byggda enligt polynesisksk tradition, vilket gör att de

smälter in väl i naturen samtidigt som de inredningsmässigt håller högsta klass. Det finns förstås enklare och mer prisvänliga alternativ som bed & breakfast och pensionat.

Jag checkade in på Intercontinental Bora Bora Thalasso & Spa Resort beläget på Motu Piti Aau ("Två hjärtan på tahitiska") öster om huvudön som är en relativt nybyggd och 5-stjärnig anläggning. Där bodde jag tre nätter och kan varmt rekommendera stället. Här har man satsat på den traditionella polynesiskska arkitekturen utvändigt och sedan toppmodern europeisk design invändigt. Allt är genomtänkt in i minsta detalj. Inredningen i deras bungalows är som en dröm, framför dubbelsängen täcks hela väggen av ett stort panoramafönster så att man ligger och tittar rakt ut i lagunen, fantastiskt vackert. Vardagsrumsbordet har en glasskiva så att man kan se fiskarna i vattnet under sig, här finns två tv-plattskärmar, elegant badkar, internet, telefon och en stor veranda att sola på. Stort plus för deras miljövänliga klimat-/kylanläggning som bygger på iskallt havsvatten från 900 meters djup. Spa-anläggning liksom köket är av högsta klass. Öns ursprungliga namn var Vavau och därefter Pora Pora (den förstfödda), bokstaven b finns ej i det tahitiska språket därav stavningen. Det sägs att hon skapades av guden Ta'aroa och att hon var den första klippan som reste sig ur havet i tidernas begynnelse. Vetenskapens förklaring är att för cirka fem miljoner år sedan reste sig denna, kanske världens vackraste ö upp ur havet i samband med ett vulkanutbrott. Sakta har hon sedan, under sin egen vikt, till viss del sjunkit tillbaks ner i havet, och om ytterligare ett antal tusen år kommer endast revet som idag kantar ön att finnas kvar.

Är du på väg till Nya Zeeland och funderar på att flyga via Los Angeles så rekommenderas varmt ett stop over på Bora Bora

Text & Foto: Lars Wallin

Språk: Franska och tahitiska

Valuta: Polynesiska Franc (XPF)

Huvudort: Vaitape med ca 4.000 invånare.

Befolkning: 7 300 invånare

Area: ca 38 km²

Mer info: Tahiti Tourism, Bora Bora Lagoon, Bora Bora Nui, Intercontinental Bora Bora Thalasso & Spa Resort

De första invånarna på Bora Bora tros ha anlänt från Tongaöarna cirka 900 f. Kr. Långt senare år 1722 "upptäckte" den nederländske sjöfararen Jakob Roogveen ön och James Cook "återupptäckte" därefter ön år 1796. Öns krigare höll emot ända tills 1888 innan Frankrike till slut erövrade Bora Bora och den första fasta europeiska kolonisationen byggdes. Efter attacken på Pearl Harbour beslöt amerikanerna att 1942 använda ön som militärbas i Söderhavet och man anlade en flygplats parallellt med revet på Motu Mute. De högsta höjderna efter den utslucknade vulkanen är Mount Pahia 661 m och Mont Otemanu med sina 725 m.

Ön är givetvis ett paradys för alla tänkbara vattenaktiviteter såsom jetski, dykning, segling, paddling. Utanför revet finns möjlighet till spännande dyk där möten med sköldpaddor och haj tillhör vanligheterna. Innanför revet bjuder snorklingen på ett färgsprakande skådespel då man kan se fiskar i alla möjliga kulörer. Andra aktiviteter på Bora Bora är exempelvis ridning som erbjuds av Ranch Reva Reva, jeeputflykter med 4x4 Island Tours. Är man sugen på lite shopping så finns den svarta pärlan att köpa på flera ställen runt om på ön. Souvenirer hittar man, förutom i anläggningarnas egna butiker, även på marknaden och i butikerna i Vaitape. Här finns även bank och bankomater.

Bora Bora Nui Resort and Spa

Nästa stopp på vår resa var Bora Nui Resort and Spa beläget på motu Toopua väster om huvudön. Med det öppna havet framför sig och en djungelliknande skog med klippor bakom sig så har den ett av det absolut bästa

lägena. Visste ni förresten att det varken finns spindlar eller ormar på någon av öarna i Franska Polynesien? När man anländer med båt kliver man rakt in i receptionen som är byggd ovanpå vattnet. Från Spa-anläggningen och bröllopskapellet beläget på berget bjuds man på en vidunderlig utsikt. The Panoramic Iratai Restaurant är elegant och vacker men min favorit på Bora Bora Nui Resort och hela Bora Bora var nog ändå Le Tamure Grill där golvet består av sand och mysighetsfaktorn var av högsta rang!

Bora Bora Lagoon Resort & Spa

På den norra udden av motu Toopua ligger Bora Bora Lagoon Resort & Spa vars spa-anläggning delvis är byggd i trädkropparna och som har utnämnts till topp 10 i hela Söderhavet, Australien och Nya Zeeland inkluderat. Bora Bora Lagoon Resort & Spa har även inredningsmässigt satsat på traditionell polynesiske stil och runt om på den vackra anläggningen stöter man på spännande skulpturer och statyer. Det känns nästan som att vandra runt i en botanisk trädgård när man går runt bland deras bungalows belägna på land. Väljer man att bo ovan vattnet så har man det kristallklara under sig och nära till bad från den egna bryggan. En fördel på Bora Bora Nui Resort and Spa är att det regelbundet avgår båtar till staden Vaitape på huvudön där man bland annat kan besöka den lokala marknaden, souvenirbutiker och bank. Vilken övernattningsmodell ni än väljer så kommer ni att få en alldeles underbar vistelse. Bora Bora är pärlan i Söderhavet, en pärla vars sken ni kommer att minnas hela livet. ★

STOP
OVER

SINGAPORE

Text & Foto: Margot Garmelius
och Tomas Eisner

- ett naturligt stopp på vägen Down Under

Singapore är ju en av många platser i Asien där det är vettigt att bryta av en långdistans flygning till Down Under. Många av rutterna till Australien och Nya Zeeland går via Singapore så, istället för att bara byta plan, är det en god idé att göra ett stopp här. Det kan man göra dels för att bryta av den långa resan och återhämta sig, dels för ta chansen att titta lite mer på denna speciella storstad. Det har byggts otroligt mycket nytt här, med många skyskrapor, men det finns också delar av staden som har sin ursprungliga charm och atmosfär kvar. Gillar man sedan att shoppa så är detta ett riktigt paradiset.

Senast vi åkte till Australien och Nya Zeeland passade vi på att stanna här för att återse denna pulserande storstad, med en härlig blandning av väst och Asien. Vi kom till Singapore på eftermiddagen och begav oss direkt till vårt hotell för att lämna bagaget och fräscha upp oss lite innan vi gav oss ut i myllret.

Vi bodde på ett av många hotell som ligger utedefter en av huvudgatorna i Singapore, Orchard Road. Här ligger ett antal shoppinggallerior vägg i vägg med flera av de större hotellen. Söker man shopping i närområdet är detta rätt ställe att bo på. Vi gav oss ut i den varma eftermiddagen för att uppleva alla dofter och intryck som man får i en asiatisk storstad. Matställen i mängder och ett myller av folk sätter sin prägel på många städer i regionen och Singapore är inget undantag. Här kan man äta och shoppa nästan dygnet runt. Vi tittade en del på t-shirts, saronger och andra tunna kläder som man behöver i det varma klimatet. I Singapore är det alltid runt 30 grader med bara ett par graders skillnad under året. Redan vid ankomsten och resan från flygplatsen till hotellet slås man av den enorma växtligheten. Allehanda blommor och grönt väller över murar och övergångar så den grå betongen är väl dold.

Singapore grundades som en brittisk handelsstation av Sir Stamford Raffles år 1819 och har sedan under åren utvecklats till en modern och välmående storstad. I Singapore är inte känslan och omgivningarna som i andra asiatiska städer, men det är svårt att inte uppskatta stadens rena gator, bekvämligheter och mångkulturalism. Trots en ibland kylskåpskall luftkonditionering är det emellanåt skönt att komma inomhus och undvika den värsta hettan och fuktigheten.

Vi ville se lite av staden under den korta tid vi var här utan att för den skulle fara runt för mycket. Äta är ju viktigt och att äta på en så kallad "food stall" tycker vi är ett måste vid ett besök i Singapore. Det finns flera att välja mellan och här serveras många olika rätter från små oansenliga stånd/kök. Vi åt bland annat "chili crab" som smakade helt underbart. Vid första anblicken kan det verka riskabelt att äta här men efter flera besök har vi lämnat Singapore med magarna i god form.

Några saker som kan vara trevliga att göra och som vi också passade på att göra är att till fots ta sig in till hjärtat av koloniala Singapore. Detta kan man göra via en promenad över bron Cavenagh Bridge. Om man inte

kan uppbåda energin att besöka det mycket imponerande Asian Civilisations Museum kan man i alla fall stanna till för att beundra dess fantastiska fasader. Missa inte heller Victoria Theatre och Arts House (gamla Riksdagshuset) som ligger precis bredvid.

Vid bron står också en staty av Sir Stamford Raffles. Den är placerad precis där han först landsteg när han kom till Singapore. Här kan man också hoppa på en så kallad Bumboat för att ta en tur på floden som går genom Singapore. Bumboats används som taxi, kryssningsbåtar eller rena transporter av allehanda varor. Precis som på gatorna i city är här ett myller av människor. Floden genomgick en större sanering och uppfräschning på 70-80-talen och det är numera både trevligt och sevärt att ta en tur på floden uppleva atmosfären och få lite svalka i storstadsdjungeln. Ta gärna en tur förbi Boat Quay och Clarke Quay, två sträckor av floden där gamla lagerbyggnader (Godowns) och butikshus fått nytt liv. Restauranger, kaféer och barer kantar nu floden.

Ett av Singapores mest berömda landmärken är Raffles Hotel, som fram till 1989 var ett av de mest kända hotellen i Asien. Det byggdes i slutet av 1800-talet och här bodde alla celebriteter under sina resor i orienten. Här var vi båda på besök i början av 80-talet, innan renoveringen påbörjades, självklart för att sitta i baren och sippa på en Singapore Sling. Drinken skapades i början av 1900-talet i hotellets Long Bar och är känd världen över.

När vi gjorde vårt första besök på 80-talet var hotellet väldigt slitet och i baren låg sågspån på golvet. Vi kunde ändå känna historiens vingslag och det var lätt att förstå hur fantastiskt stället var en gång i tiden. Hotellet blev ett nationalmonument 1987.

Under ett par år i början på 90-talet renoverades byggnaden och det gamla hotellet har nu blivit ett modernt lyxhotell. Den gamla byggnaden har fräschats upp ordentligt men vi upplevde att baren tyvärr tappat en hel del av sin gamla atmosfär och charm. Självklart serveras det fortfarande Singapore Sling här och den får man inte missa.

Flyget vidare söderut till Australien och Nya Zeeland avgår på kvällen från Singapore. Det kan ju vara lite jobbigt att fördriva tiden i värmen utan möjlighet att fräscha upp sig inför en nattflygning. Visserligen finns det goda möjligheter ute på flygplatsen men vi löste detta på ett annat sätt. Rummet måste ju lämnas senast lunchtid. Självklart kan man alltid fråga om det finns möjlighet att ha kvar rummet någon timme men vår lösning kom att bli ännu bättre. Vi lämnade väskorna i hotellets bagagerum och tog oss upp till hotellets pool på taket. Allt vi behövde för en skön eftermiddag var en god bok och badkläder. Handdukar fanns vid poolen. Ta gärna med en plastpåse där de blöta badkläderna förvaras och som sedan placeras på utsidan av resväskan.

Hyfsat svala och fräscha kunde vi fortsätta vår långa resa till Nya Zeeland. Ytterligare 10 timmars flygning återstod till Auckland. ★

SKOLGÅNG LÅNGT HEMIFRÅN

Text: Per-Anders Akersten, Foto: Beata och Per-Anders Akersten

Nej men det är väl alldeles för långt hemifrån! Så reagerade vi, som morföräldrar, när vi först hörde talas om att något av våra barnbarn i Australien kanske skulle börja på internatskola en bit hemifrån. Åka så långt varje dag, eller rent av bo långt hemifrån – nej kan de väl inte göra!

Jo men kanske, ändå, när man tänker efter. De är ju inga småbarn längre och de är ju faktiskt angelägna om att få en bra utbildning, samtidigt som de vill kunna ägna sig åt sina specialintressen. Visst kostar det föräldrarna en rejäl slant, men för många ses satsningen på barnens utbildning som en högprioriterad investering. Först ut var mellanbarnbarnet Maja, som efter sju år (från Kindergarten till Year 6) i Gunnedah South Public School, och tre år i den katolska skolan St Mary's College, också i Gunnedah, fortsatte med sina studier i Tamworth, ungefär 80 km hemifrån, vid Calrossy Anglican School, enbart för flickor. Där finns både boende och tillresande elever och Maja har valt att bo på skolan upp till ett par nätter per vecka. Skolbussar går och efter en lång skoldag och dito bussresa är det helt underbart att komma hem, även om eftermiddagar normalt fylls av läsläsning och andra aktiviteter.

År 10-12 motsvarar vår svenska gymnasieskola men det finns en hel del skillnader. Calrossy är en skola för flickor men det finns även liknande skolor för pojkar. Klasserna är inte så stora och eleverna har goda möjligheter att välja inriktning och därmed vilka ämnen som de ska läsa. Skolorna utnyttjar sina gemensamma resurser bra, genom att för en del ämnen skjutsa flickorna till lektioner vid pojkarnas skola, och omvänt. Fysik och kemi, till exempel, kan då studeras i grupper som består av både pojkar och flickor.

För lillebror Jack blev det efter sju år i "Gunnedah South" dags att välja. Nåja, föräldrarna hade nog en del att säga till om också. Det var inga problem att bli överens om en satsning på Farrer Memorial Agricultural High School. Den ligger något längre bort än Tamworth och boende på skolan är nog att föredra, jämfört med flera timmars resande varje dag. En tolvåring, borta hemifrån hela tiden, det kändes nog i hjärtat på övriga familjemedlemmar. Men när all antagningsprövning var gjord och Jack fått beskedet att han var välkommen till skolan, då vidtog ett omfattande arbete. En lång lista kom, med detaljerade upp-

gifter om vilka kläder som skulle införskaffas, vilken annan utrustning och personliga tillhörigheter som skulle medföras, på vilket sätt allting skulle märkas, med mycket mera. Det blev intensivt arbete med provande, inköp och märkning, där mormor verkligen fick hjälpa till.

Den stora dagen kom och Jack åkte tillsammans med pappa William till "Farrer". Där skulle han bo tillsammans med många andra pojkar (inga flickor alls) och under de första sex veckorna var alla dagar, inklusive helgerna, inrutade med obligatoriska aktiviteter – lektioner, läsläsning, utflykter, sportaktiviteter och annat. Att han inte skulle få komma hem på sex veckor, det var nog mest skrämmande för föräldrarna. Nåväl, det fanns ändå möjligheter att träffas. En uppsluppen simkarneval arrangerades och då var anhöriga mycket välkomna att hälsa på och uppleva miljön på skolan. Den dagen upprätthölls inte någon hård militärisk disciplin. Militäriskt var det inte annars heller men nog påminde logementen för ett tiotal pojkar om de logement som svenska värnpliktiga har erfarenhet av. Ordnad klädsel – skoluniform – var ändå ett måste och om man ville lämna skolområdet fick man se till att ha rätt tillstånd för det. Som morföräldrar fick vi, efter en hel del pappersexercis, tillstånd att "låna" Jack en eftermiddag och samtidigt "låna" Maja, som vi hämtade från Calrossy, för en stunds samvaro. Efter endast några få veckor på skolan kunde Jack guida oss på en givande rundtur. Då fick vi klart för oss, att han verkligen hade den mognad som krävdes för att kunna få en mycket givande och utvecklande tid på internatskolan.

Det kändes på intet sätt oroande att ungefär samtidigt inse att storsyster Ellen också skulle studera på annan ort. För hennes del var det dags att påbörja sina studier i "Civil Engineering" vid University of Newcastle, som låg betydligt längre bort än Tamworth. Hon var ju vuxen nu, vilket även påpekades av en lärare vid en sammankomst med föräldrar till nykomna studenter. Vid universitetet fanns många studentboenden inom campusområdet och under "inskolningsperioden" skapades en mycket god gemenskap, både när det gäller att bo tillsammans och att studera tillsammans. Den första tiden har för henne varit händelserik och som gammal chalmerist vill morfar gärna hålla sig informerad. ★

BORTA MEN HEMMA – 40 DAGAR

Text & Foto: Beata Akersten

Efter 40 timmars resa ner (Down Under) och 40 grader upp blev vi hämtade av dotter Stina och svärson William på en liten järnvägsstation i Broadmeadow i mitten av januari. Efter ytterligare två timmars bilfärd träffade vi våra barnbarn i Diamond Beach på östkusten. Där var en stor härlig villa bokad, tröttheten var som bortblåst. Vi startade med en försenad julklappsutdelning och sen var det full fart till stranden för kvälsdopp med oss bleka svenskar. Forster var närmaste stad dit vi åkte dagen därpå. Barnbarnen gled iväg med paddle board på det lugna vattnet och jag fick min första solbränna på viftande fötter i solen. Resten av mig var i skuggan. En vecka vid havet gick fort, men vi hann med lawn bowls på Black head bowling club, stillahavsvågor vid solnedgången, morgondelfiner vid soluppgången, stygga blue bottles och brännhet sand, allt varvat med sol och bad.

Nöjda styrde vi färden hemåt, nästan alla. William och barnbarnet Jack styrde kosan mot Sydney och crickettävlingar. Vi andra åkte till universitetet i Newcastle, där äldsta barnbarnet Ellen skulle börja om några veckor. Igenkännandets glädje, då Per-Anders och jag varit där några år tidigare för studiebesök hos kollegor.

Hem till gården Tarcoola. Där väntade gräsklippning efter en veckas frånvaro, vattning och ogrärensning, omsorger för gårdens alla djur, varvat med dopp i poolen. Oj, nu höll jag på att glömma all tvätt, verkligen snabbtorkad och med mogna vindruvor frestande nära torkställningen. Mums!

Staden Gunnedah ligger några kilometer bort. Där finns allt man behöver. Vår dotter arbetar som biträdande optiker och tid var bokad för oss. Förstklassig service och nya glasögon för min del, solglasögon också. Per-Anders fick stå över denna gång, allt var ok. Ett besök på Stockholm Florist, ägd av skånska Tove, är ett måste. Även hon har "drabbats" av kärlek i Australien, och bor med make och två döttrar i staden. Hos henne finns vackra blommor och svenska träschor att köpa.

För första gången deltog vi i firandet av "Australia Day". Den började med en kort gudstjänst ute i det fria, med stadens orkester där barnbarnet Maja spelar flygelhorn. I skrivande stund vann Maja solotävlingen i flygelhorn vid Australian National Band Championships på Tasmanien under påskhelgen. Vid Australia Day gäller man ur huse, många klädda i flaggor och hattar med flaggmönster och det är försränning med påhittiga farkoster i granna färger, hundparader och trevliga sammanträffanden med personer vi träffat vid tidigare besök.

Staden Tamworth ligger cirka åtta mil bort. Där anordnas en coun-

trymusikfestival varje år. Lokalbefolkningen får trängas med massor av besökande från olika delar av Australien och omvärlden. Vi besökte festivalen under två dagar och upplevde gatukonserter och en synnerligen lång kortege av artister i olika fordon.

Hemma på gården, där vår dotter trodde att vi hade tråkigt, hade vi barnbarn, värme, sol, pool, lekfulla hundar, tre kattsyskon, kossor, hästar och vardagliga sysslor, hämta skolbarn från skolbuss, köra till musikrepetitioner, delta i cricketövningar. Men det fanns också tid för flera synnerligen intressanta studiebesök.

Ett oväntat besök av nye grannens åskrädda hund resulterade i en "VIP tour" till kolgruvan Maules Creek, där grannen hade en ledningsfunktion. Tilläggas kan att hunden gärna återvände. Vidare blev det ett studiebesök på en stor gård med mycket välskötta köttdjur. På gården fanns många vackra stenformationer som vi besåg tillsammans med den geologiskt kunnige ägaren. Ännu en höjdare var besök på en bomullsodling där vi hade en kunnig guide i vår svärson, som bland annat visade olika bevattningslösningar.

Vår dotter arbetar vissa dagar på optikfilialer i andra städer. Vi följde med till Narrabri och besökte Mount Kaputar med sina vackra bergsformationer. På nära håll hade vi utsiktsparken Pensioner's Hill i Gunnedah. Så det blev åtskilliga semesterturer på semestern. Även ett kärt återbesök i Hunter Valley, kombinerat med ett besök i den idylliska staden Morpeth hos släktingar. Värdfolket har besökt oss i Sverige och då tog vi dem på en tur runt Vättern, med besök i deras släktingars hembygd.

"Not a drama" var ett nytt uttryck vi fick lära oss. Ibland kan det dock bli allvar. Flera dagar med mer än 40 grader i skuggan, som mest 46 grader, gjorde gräs och annan vegetation snustorr och eldfångd och det var flera bush fires i omgivningen. Då var nödväskan packad och vattenslangarna redo.

Till slut en lyxig biltur med vår dotters svärföräldrar till Sydney 40 mil bort. Det var bara några månader sedan vi släppte av dem på Arlanda efter deras tredje sverigebesök. En god middag och övernattning hos faster Diana avslutade vår vistelse i Australien.

Den här gången reste vi ensamma, men vi har två barnbarn nästgårds i Sverige. Det känns tryggt att veta att i framtiden kan Johannes och Josefine ta med oss Down Under. För ett par år sedan var det omvänt, det vill säga att vi tog med dem under jullovet utan deras föräldrar. ★

DAMPIER PENINSULA, CAPE LEVEQUE

*Väl framme slog vi oss ner på altanen och bara skrattade när vi insåg vilken
oslagbar utsikt vi har! Men vi tar det från början...*

Text & Foto: Annica Reid

I morse hade vi hämtat vår hyrbil, en Mitsubishi Outlander. Vi är på väg norrut. Vi vet att den stundande resan består av 95 kilometer oasfalterad väg. Det visar sig snart att vi inte behöver vara oroliga, bilens stötdämpare är i gott skick!

Vägen vi kör på består av röd sand. Det gäller att hålla fönsterrutorna stängda för att vi inte ska bli helt rödfärgade och dammiga. Naturen utanför våra stängda bilfönster är fantastiskt vacker. Den röda jorden står i fin kontrast till de olika gröna färgerna på buskar och träd såväl som färgerna på alla blommande växter vi passerar. Bland träden finns mängder av mina favoritträd de så kallade "gum trees". Träden finns i många olika varianter och flera har små vackert orangegula blommor.

Det är också påtaglig fågelaktivitet på vår väg norröver. Vi ser örnar i olika storlekar som cirkulerar över oss såväl som långt bort på himlen. Jag försöker febrilt se vad det är de söker efter men det visar sig vara förgäves. De wallabys vi ser är väl kamouflerade, vilket gör dem otroligt svåra att upptäcka. En del upptäcker vi först efter en lång stund och när vi väl fått upp kameran för att ta ett foto har de redan hunnit hoppa vidare på sin färd.

Totalt 214 km norr om Broome parkerar vi bilen på Kooljaman Resort. Vi är så långt upp på "Dampier peninsula" vi kan komma. Landet här uppe tillhör aboriginerna, the indigenous people. Vi är på deras mark i deras natur och på deras villkor. Namnet "Bardi" betyder just Cape Leveque. Här har vi bokat in oss på en så kallad wilderness style luxury camp.

Kvinnan i receptionen lugnar mig när jag ställer mina frågor om

djur och natur. Frågor om det finns farliga ormar, simmar krokodiler i vikarna? Jag får lugnande besked att det finns inga skorpioner eller krokodiler precis här. De sistnämnda gillar tydligen inte det klara vatten som området erbjuder. Hajar däremot, jo visst, finns de men de är ovanliga så här års och då inga olyckor har inträffat så är det helt okej att bada! Hm, hade någon hemma sagt att det finns hajar i vattnet hade jag nog valt en annan beach men här blir jag lugn trots allt. Känns som att vi är ett med naturen på denna utlokaliserade plats på jorden.

Vi får safari tent "Maargong". Kör fram bilen och kliver upp på den altan där vårt tält står. Tältet har tre sängar, bord och sänglampor. Det är cirka 18-20 kvm stort med ingångar på vardera kortsida. Väggar av varianten grövre myggnät och på varje långsida finns tre "fönster" med rullgardin på utsidan. På den altan allt står finns också en tillhörande byggnad som är vårt fullt utrustade kök och toalett samt dusch. Den främre altandelen som vätter mot havet är rymlig och hela konstruktionen är uppbyggd på pelare. Altandelen är även den utrustad med allt vi behöver i form av bord, stolar och till och med en barvagn. Och givetvis en BBQ. Vad vore ett riktigt boende i Australiens outback utan tillgång till grill?

Här uppe på altanen har vi en magnifik utsikt över havet. Här ska vi husera i två nätter. Det är underbart charmigt och vackert.

Stranden ligger nedanför oss. En gångväg/trappa leder oss ner till Eastern beach där det kristallklara havet glittrar i blåturkost. Vattnet känns saltare här och vi kan flyta omkring hur lätt som helst. Det gäller

att ha koll på tidvattnet för mycket cirkulerar kring detsamma och för oss som älskar att bada är det också en ack så viktig faktor.

Första kvällen väljer vi att äta på Kooljamans restaurang. Vi hade gjort vår bokning i förväg, vilket är ett måste. Det visade sig vara ett mycket bra beslut för den kvällen åt vi den i särklass godaste middag vi ätit under hela vår resa!

Redan vid halv sju är det becksvalt, bara stjärnorna lyser ovanför oss. Inga lampor eller lyktor på vår väg tillbaka. Vi lämnar restaurangen med ficklampan i handen. Ett måste visar det sig, för det är omöjligt att urskilja något överhuvudtaget på marken utan densamma. När vi går till sängs kan vi fortfarande se stjärnhimlen utanför vårt tält. Känns magiskt.

Första gången vi vaknar ser vi en bit av månen. Men inte månen på sidan likt en vanlig nymåne utan mer i form av ett stort leende. Månen är liksom glad!

Klockan är väl kring 03 och vågorna slår fortfarandet. Nu börjar även fåglarna vakna men vi själva somnar om. Vid nästa uppvaknande går solen upp utanför vår altan. När vi väl går upp för att ta varsin kopp kaffe kokar vi vattnet i en gammal hederlig kaffepanna på vår gas-BBQ. Vi har för övrigt med oss allt i mat- och dryckesväg som vi behöver här uppe.

Vi sätter oss och läser, hör att fler vaknar upp då vi hör fler vattenkokare som börjar tjuta av liv. Förutom ljudet från vågorna som slår in på stranden är det full aktivitet av olika fåglar. I broschyren som finns på rummet får jag reda på att jag sett fåglar som pied oystercatcher, little corella och double-barred finch.

Det är högvatten och inga problem för oss att slänga oss i havet. Vi har med oss cyklop och snorklar och ger oss iväg på en simtur. Det verkar som om fiskarna är lite blekare i sin färg jämfört med vad vi såg när vi snorklade i Ningaloo reef.

Vi pausar och ser oss omkring. Efter en stunds snorklande tar vi en promenad på stranden och inser att vi är helt ensamma. Vi fotograferar och njuter av hela situationen och tycker båda att allt känns lite överkligt. Efter en stund blir vi fler på stranden. Vi hejar på varandra och vi verkar ha gemensamt att detta är så nära paradiset vi kan komma just nu.

Området kring denna camp/tältområde består av stor växlighet, gångavstånd till allt vi behöver, men nästa dag tar vi ändå en kort biltur en bit bort, på en annan strand. När vi närmar oss den, där det är OK att köra bil, passerar vi lite av en pumpstation. Här uppmanas vi lätta på däcktrycket för att inte köra fast i sanddynorna på vår fortsatta väg. För första gången provade jag på att köra hyrbilen och var dessvärre lite väl försiktig. Ett misstag som resulterade i att vi fastnade i sanddynorna trots allt. Oj, vad gör vi nu? Jo, vi gav oss ut båda två och lade oss på knäna för att med händerna skyffla bort sanden. Försök nummer två gick bättre och med "gasen i botten" kom vi tillbaka till säkerheten och kan pumpa tillbaka luften i däcken igen.

Vår andra kväll i "tältet" äter vi middagen på vår altan. Vi grillar på den superfina BBQ vi har tillgång till. Tillika en grill som är väl utrustad med flera olika, mycket fina, grillverktyg. Grant, australiensare som han är, är i högform och verkar stortrivs i sin roll som kvällens BBQ-mästare.

Likt kvällen innan avslutar vi även denna med att lyssna och supa in ljudet av naturens alla ljud. Är det syrsor? Geckos? Grodor? Då det är becksvalt runt omkring oss får vi inga svar. Havets vågor fortsätter att slå oavbrutet och det låter som om havet är vilt denna natt.

När vi efter en händelserik och väldigt annorlunda dag i våra liv går till sängs, undrar vi lite om månen kommer vara lika glad som vi är nu, i morgon bitti igen. ★

Nyheter & MEDLEMSFÖRMÅNER

Besök vår hemsida www.australien-nyzeeland.se
eller vår Facebook-sida www.facebook.com/ausnzfs
för aktuella föreläsningar, föreningsmöten och evenemang.

Xavier Rudd till Sverige

Missa inte en av Australiens största artister och aktivister. Australiensiska sångaren, låtskrivaren och multiinstrumentalisten Xavier Rudd har hyllats och uppmärksammats för sina låtar som inte sällan rör ämnen såsom andlighet, mänsklighet, miljö och mänskliga rättigheter. www.xavierrudd.com

6 juni, KB, Malmö

7 juni, Nalen, Stockholm

Aboriginisk tonårsidol i Eurovisionsfestivalen 2017

Den aboriginiske tonårsidolen och X-factor vinnaren Isaiah Firebrace tog Australien till en hedrande nioendeplats. Isaiah är född den 21 november 1999 och hans far är Yorta Yorta ättling och mor Gunditjmarra.

Nick Cave & The Bad Seed

18/10 Ericsson Globe, Stockholm

Tour Pacific tipsar! Australiens Strandparadis

Tour Pacific har här tagit fram ett paket som går i de ljuvliga strändernas tecken samtidigt som du får mervärde i form av närliggande och blandade upplevelser under resan. Vad sägs bl.a. om att bo på en ö på Stora Barriärrevet, eller att uppleva världens största sandö - Fraser Island, men även bo i storstaden Sydney och med badrocksavstånd till Sydneys bästa strand! Detta är bara några av de strandparadis vi har fått med i detta reseförslag. Pris från 35 900 kr/person www.tourpacific.se/

Midnight Oil till Sverige

Lördag 1 Juli Furuviksparken, Gävle.

Australienresor tipsar!

Det klassiska Australien med skandinavisk reseledare. 7 – 20 december 2017 (14 dagar). Denna spännande upplevelseresa med skandinavisk reseledare visar dig det bästa Australien har att bjuda på. Vi besöker bland annat Stora Barriärrevet, Ayers Rock/Uluru, Sydney och Melbourne. Du kan även

lägga till en rad valfria utflykter till platser som Great Ocean Road, Blue Mountains och Phillip Island. Pris per person när två reser tillsammans: 40 900 kr. www.australienresor.se

My Planet tipsar!

Nya Zeeland med husbil. Res runt på Nya Zeeland med husbil och upplev landet i din egen takt. Perfekt för både familjer och par! 26 dagar från 19.800 kr. www.mypplanet.se

Organisationsmedlemskap

i Vänskapsföreningen Australien/Nya Zeeland

Nu är det möjligt för organisationer, föreningar och olika typer av sammanslutningar att bli medlemmar i Vänskapsföreningen Australien/Nya Zeeland. Organisationsmedlemskapet innebär att organisationen erhåller ett visst antal av medlemstidningen Down Under. För mer information kontakta ordföranden Erwin Apitzsch erwin.apitzsch@australien-nyzeeland.se

Australiska Nya Zeeländska Vänskapsföreningen i samarbete med Studieförbundet

Är ni minst tre personer och intresserade av något ämne kopplat till Australien eller Nya Zeeland. Starta en studiecirkel hos vår samarbetspartner Studieförbundet. Kontakta ditt lokala kontor för information om vad ni kan få hjälp med. www.studieforbundet.se

Swedes in Australia

www.swedesinaustralia.com

Tourism Australia

www.tourism.australia.com

Welcome to New Zealand

www.tourismnewzealand.com

Welcome to Australia

www.australia.com/enw

Welcome to New Zealand

www.newzealand.com/us

Åsa Duffy

föreningsambassadör på Nya Zeeland

Vänskapsföreningens ambassadör på plats i Auckland, Nya Zeeland. Som medlem i AUSNZFS kan du ställa frågor till Åsa. duffy.asa@gmail.com

UPCOMING AUSTRALIAN EVENTS 2017

Each year Australia puts on an impressive line-up of festivals and events that shines the spotlight on the country's passion for arts and culture, food and wine, sport, nature, beach lifestyle and Aboriginal culture.

Many are unique to the country but all provide you with the opportunity to meet the locals and discover why there's nothing like Australia.

JULY

SPLENDOUR IN THE GRASS NSW
www.splendourinthegrass.com

THE ROCKS AROMA FESTIVAL NSW
www.therocks.com

DARWIN LIONS BEER CAN REGATTA NT
www.beercanregatta.org.au

LASSETERS CAMEL CUP NT
www.camelcup.com.au

THE AUSTRALIAN OUTBACK MARATHON NT
www.australianoutbackmarathon.com

BRISBANE TIMES GOOD FOOD MONTH QLD
www.goodfoodmonth.com/brisbane

CAIRNS INDIGENOUS ART FAIR QLD
www.ciaf.com.au

GOLD COAST AIRPORT MARATHON QLD
www.goldcoastmarathon.com.au

HUMPBACK WHALE WATCHING SEASON STARTS IN QUEENSLAND QLD
www.queensland.com/whales

AUSTRALIAN FESTIVAL OF CHAMBER MUSIC QLD
www.afcm.com.au

REGIONAL FLAVOURS QLD
www.regionalflavours.com.au

SUPERCARS CASTROL EDGE TOWNSVILLE 400 QLD
www.supercars.com/townsville

BIG RED BASH QLD
www.bigredbash.com.au

FESTIVAL OF VOICES TAS
www.festivalofvoices.com

HUON VALLEY MID-WINTER FESTIVAL TAS
www.huonvalleymidwinterfest.com.au

GOOD FOOD AND WINE SHOW PERTH WA
www.goodfoodshow.com.au/perth

REVELATION PERTH INTERNATIONAL FILM FESTIVAL WA
www.revelationfilmfest.org

AUGUST

CITY2SURF NSW
www.city2surf.com.au

GARMA FESTIVAL NT
www.garmafestival.com.au

ALICE DESERT FESTIVAL NT
www.alicedesertfestival.com.au

DARWIN FESTIVAL NT
www.darwinfestival.org.au

HENLEY-ON-TODD REGATTA NT
www.henleyontodd.com.au

NATIONAL ABORIGINAL & TORRES STRAIT ISLANDER ART AWARD (NATSIAA) NT
www.magnt.net.au

AUDI HAMILTON ISLAND RACE WEEK QLD
www.hamiltonislandraceweek.com.au

AUSTRALIA FESTIVAL OF CHAMBER MUSIC QLD
www.afcm.com.au

MOUNT ISA ROTARY RODEO QLD
www.isarodeo.com.au

ROYAL QUEENSLAND SHOW (EKKA) QLD
www.ekka.com.au

SALA FESTIVAL SA
www.salafestival.com

CHOCOLATE WINTERFEST LATROBE TAS
www.chocolatewinterfest.com.au

WINTER MASTERPIECES VIC
www.ngv.vic.gov.au | www.acmi.net.au

MELBOURNE INTERNATIONAL FILM FESTIVAL VIC
www.miff.com.au

MELBOURNE WRITERS FESTIVAL VIC
www.mwfw.com.au

CINÉFESTOZ WA
www.cinefestoz.com

SEPTEMBER

AFL FINALS SERIES NATIONAL
www.afl.com.au

FLORIADE ACT
www.floriadeaustralia.com

ART & ABOUT SYDNEY NSW
www.artandabout.com.au

AUSTRALIAN GARDEN SHOW SYDNEY NSW
www.australiangardenshowsydney.com.au

BLACKMORES SYDNEY RUNNING FESTIVAL NSW
www.sydneyrunningfestival.com.au

DESERT MOB NT
www.desertmob.nt.gov.au

BRISBANE FESTIVAL QLD
www.brisbanefestival.com.au

SWELL SCULPTURE FESTIVAL QLD
www.swellsculpture.com.au

TOOWOOMBA CARNIVAL OF FLOWERS QLD
www.tcof.com.au

BIRDSVILLE RACES QLD
www.birdsvillerraces.com

2017 UCI MOUNTAIN BIKE WORLD CHAMPIONSHIP CAIRNS QLD
www.mtba.asn.au

BAROSSA...BE CONSUMED GOURMET WEEKEND SA
www.barossagourmet.com

LITTLE PENGUINS BEGIN TO BREED ALONG THE TASMANIAN COASTLINE TAS
www.discovertasmania.com.au

MELBOURNE FRINGE FESTIVAL VIC
www.melbournefringe.com.au

SPRING RACING CARNIVAL VIC
www.racing.com/spring

SHINJU MATSURI FESTIVAL OF THE PEARL WA
www.shinjumatsuri.com.au

KINGS PARK FESTIVAL WA
www.bgpa.wa.gov.au/king-park/events/festival

THERE'S NOTHING LIKE AUSTRALIA
 AUSTRALIA.COM

MIDNIGHT OIL

tillbaka på vägarna

Ett av Australiens största och mest ikoniska rockband genom tiderna, Midnight Oil, befinner sig just nu återigen på vägarna och deras första världsturné på över två decennier. Den första juli kommer gruppen till Furuviksparken i Gävle där de gör sin enda sverigespelning.

Text: Lars Wallin. Foto: Oliver Eclipse / Midnight Oil

År 1971 i Sydney spelade trummisen Rob Hirst, bassisten Andrew James och keyboardisten/gitarristen Jim Moginie tillsammans. Året därpå tog de bandnamnet Farm, något de fem år senare bytte till Midnight Oil. Frontmannen och sångaren Peter Garrett, som studerade i Canberra hade svarat på en annons och anslöt till bandet 1975 hann de med en östkust-turné innan Garrett 1976 flyttade till Sydney. Tillsammans med gitarristen Martin Rotsey var bandet komplett.

Inledningsvis var det främst i surfkretsarna i de norra förorterna som gruppen med sina energiska konserter och samhällsengagerade texter växte i popularitet. Midnight Oil hann släppa sju skivor Midnight Oil (1978), Head Injuries (1979), Bird Noises (1980), Place Without a Postcard (1981), 10, 9, 8, 7, 6, 5, 4, 3, 2, 1 (1982), Red Sails in the Sunset (1984), Species Decreases (1985) och uppnå legendstatus hemma i Australien innan det stora internationella genombrottet kom med skivan Diesel and Dust (1987). Skivan innehöll låten "Beds are burning" som skulle komma att bli deras allra största hit och som gick in på topplistorna över hela världen. Samma år köpte jag Diesel and Dust på Pet Sounds butik som då fanns i Göteborg.

År 1986 genomförde Midnight Oil tillsammans med den aboriginska rockgruppen Warumpi Band en turné som gick under namnet Blackfella Whitefella Tour. Turnén ägde rum bland avlägsna aboriginska byar och samhällen i huvudsakligen Norra Territoriet. Hela turnén filmades och blev en dokumentär som bland annat SVT sände år 1987. Dokumentären och musiken kom att påverka undertecknad djupt och jag blev fast övertygad om att resa till Australien för att lära mig mer om den aboriginska kulturen. Detta resulterade i att jag under åren besökt Australien åtskilliga gånger och bland annat arbetat med den aboriginska gruppen The White Cockatoo Performing Group. Australien fick för evigt en plats i mitt hjärta. År 1990 såg jag Midnight Oil tillsammans med Hunters & Collectors inför ett fullsatt Scandinavium i Göteborg. Såg dem även på Roskildefestivalen och några år senare när de var tillbaka i Göteborg. I samband med Black Fella Whitefella Tour hade Midnight Oil bjudit in en didjeriduspelare vid namn Charlie McMahon. På den tiden var det få personer i Europa som vare sig sett eller hört instrumentet tidigare, så hans insatser gjorde ett stort intryck på både mig och många andra.

År 1990 släpptes skivan Blue Sky Mining som, trots att gruppen redan gjort åtta album, betraktades som den svåra uppföljaren till succén som Diesel and Dust hade inneburit. Blue Sky Mining tog gruppens popularitet vidare då den innehöll flera starka låtar som exempelvis titelspåret Blue sky mine, Forgotten years, King of the mountain. Den 30 maj samma år höll de en konsert framför oljebolaget Exxons huvudkontor på 6th Avenue på Manhattan för att protestera mot bolagets dåliga hantering av Exxon Valdez oljeutsläpp i Alaska. Låten Progress på albumet Scream in Blue Live är inspelad där. Därefter sjönk gruppens internationella popularitet och efter skivorna Scream in Blue Live 1992, Earth and Sun and Moon 1993, Breathe 1996, Redneck Wonderland 1998, The Real Thing 2000 och slutligen Capricornia 2002 då gruppen splittrades. Den främsta orsaken var Peter Garretts avhopp på grund av hans starka politiska intresse och beslutet att arbeta som politiker. De andra i gruppen ville inte fortsätta utan sin karismatiske sångare. År 2004 valdes Garrett in i det australiska parlamentet och i november 2007 utsågs han till miljöminister i Australien. Efter valet 2010 blev Garrett skolminister i Regeringen Gillard II.

Midnight Oil har återförenats bland annat år 2005 då de uppträdde i Melbourne på Wave Aid, en insamlingsgala för tsunamioffren. De återförenades även 2009 för en insamlingsgala för brandoffren vid Black Sunday. År 2010 rankades albumet Diesel and Dust som nr. 1 i boken The 100 Best Australian Albums av Toby Creswell, Craig Mathieson och John O'Donnell. Midnight Oil fick elva Australian Recording Industry Association (ARIA) Awards under sin karriär inklusive utnämningen till the Hall of Fame 2006. År 2015 släppte Peter Garrett sin biografibok Under the blue sky. Året därpå släpptes soloskivan "Version of now" med Peter Garrett följt av en omfattande australienturné. Detta fick många Oil fans att börja spekulera och drömma om en återförening.

Den 4 maj 2016 skrev bandet på sin hemsida att en eventuell comeback var på gång under 2017. I februari släpptes så den officiella nyheten att bandet återförenas och ger sig ut på vägarna igen för en omfattande världsturné som går under namnet "The Great Circle 2017".

Den första återföreningskonserten ägde rum på Marrickville Bowls Club den 9 april följt av den officiella turnéstarten och gruppens kickoff på legendariska Selina's Coogee Bay Hotel i Sydney den 13 april. Därefter väntade Sydamerika, USA och Kanada inför utsålda arenor. Nu är det dags för Europa att återse bandet som stod på barrikaderna på 80-talet. Den 27 juni uppträder de på Amager Bio i Köpenhamn (utsålt) och den 29 juni på Rockefeller Music Hall i Oslo. Lördagen den 1 juli är det dags för Sverige då gruppen uppträder på Furuvi parken i Gävle. För övriga datum se bandets hemsida midnightoil.com. Jag har biljetter till spelningen i Oslo och hoppas få en möjlighet att träffa gruppen för en intervju. Turnén avslutas med arton speciella hemkomstkonsert i Australien. ★

Medlemmar:

Jim Moginie (gitarr, keyboard, 1971-)
Rob Hirst (trummor, 1971-)
Andrew James (bas, 1971-1980)
Peter Garrett (sång, 1976-2002)
Martin Rotsey (gitarr, 1976-)
Peter Gifford (bas, 1980-1988)
Dwayne "Bones" Hillman (bas, 1988-)

BLI MEDLEM / FÖRMÅNER

Bli medlem i Vänskapsföreningen och utöka dina kunskaper om länderna, inte bara som rese mål, utan också om bland annat kultur, historia, sport, vin, studier, arbete och hur det är att leva i Australien och Nya Zeeland. Det är också ett forum för medlemmarna att dela egna reseupplevelser med andra med samma intresse.

Medlemsförmåner

Som medlem erhåller du förutom vår medlemstidning även förmånen att kunna ställa detaljerade frågor till föreningens ambassadörer. Vi presenterar fler tillfälliga och långvariga förmåner på vår hemsida www.australien-nyzeeland.se

Bli medlem

Inbetalning av 200 SEK till PlusGiro konto 54 81 31-2. Var vänlig ange namn, ev. medlemsnummer och e-postadress. Vi arbetar konstant med att skaffa flera och bättre fördelar för dig som medlem. Utöver medlemstidningen Down Under, hemsidan och deltagande i olika arrangemang runt om i landet, kan du som medlem få en rad olika rabatter hos olika samarbetspartners.

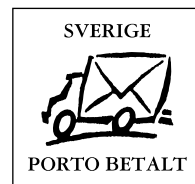

MEDLEMSKORT 2017

NAMN:

www.australien-nyzeeland.se

B

Vill du skriva en artikel för **DOWN UNDER?**

Har du rest, studerat, arbetat eller
upplevt något intressant med koppling
till Australien och Nya Zeeland?

Kontakta oss via **www.australien-nyazeeland.se**

